

[Erling Dinesen.]

sker. Jeg ønsker gerne en langt mere omfattende egnsudviklingsindsats, end der er tale om i dag, men det er klart, at der må være naturlige forudsætninger for virksomhederne i de egne af landet, hvor vi ønsker at flytte dem hen. Der er særdeles gode muligheder for nye virksomheder både i Nordjylland, Vestjylland, på Lolland-Falster, Bornholm og andre steder. Der er mange arbejdsløse i disse områder, som har boliger. Hvorfor skal de tvinges til at flytte andre steder hen, hvor der ingen boliger er? Det må samfundsmæssigt set være en vigtig opgave at flytte industrien ud, hvor arbejdskraften findes. Det er vore principielle synspunkter, men disse problemer klares jo ikke ved et overfladisk forslag som det, vi her er præsenteret for.

De andre ting skal altså vente til udvalgsarbejdet.

Simonsen: Begrebet aktiv arbejdsmarkedspolitik, som i det sidste tiår er kommet til at spille en større og større rolle i det moderne industrisamfund, er vel nok et område, som vi herhjemme op igennem tresserne mere har diskuteret end konkret søgt at indlægge i lovgivningen. Regeringens forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring og de deraf følgende konsekvensændringer er i så henseende en virkelig nyskabelse på det arbejdsmarkedspolitiske område. Mon det ikke i virkeligheden er første gang, vi i lovgivningen overhovedet møder udtrykket aktiv arbejdsmarkedspolitik? Jeg tænker her på arbejdsministerens målsætning for arbejdsformidlingen i lovforslagets § 1, hvor det gøres klart, at arbejdsformidlingen har til opgave som led i en aktiv arbejdsmarkedspolitik at følge udviklingen på arbejdsmarkedet, at tage initiativ til foranstaltninger af arbejdsmarkedsmæssig betydning og at yde statslige og kommunale myndigheder bistand ved indsamling og vurdering af oplysninger vedrørende arbejdsmarkedsforhold.

Det er et reelt oplæg til en stadig større smidiggørelse af arbejdsmarkedet og dermed et redskab til at bibeholde den fulde produktive beskæftigelse i et dynamisk samfund med de løbende strukturproblemer, en sådan udvikling fører med sig. For det arbejdsformidlingssystem, som nu snart

har fungeret et års tid, betragter vi det samtidig som et betydningsfuldt vitamintilskud i en periode, hvor man i visse kredse søger at lægge dette system hindringer i vejen, som vi jo bl.a. ser det her i dag i venteresocialisternes forslag til folketingsbeslutning om ændringer i arbejdsanvisningen. Målsætningen må være at gøre vejen mellem arbejdssøgende og arbejdsgiver kortest mulig og at skabe muligheder for at overvinde geografiske og uddannelsesmæssige forhindringer for at opnå passende beskæftigelse. Som sådan er de foreslåede ændringer af formidlingssystemet, det være sig centralt, regionalt eller lokalt, en videreførelse af det arbejde, der er påbegyndt for et års tid siden.

Jeg vil gerne i forbindelse med den nye organisationsplan specielt fremhæve arbejdsmarkedsnævnene, hvis reducerede antal jo må ses som en konsekvens af kommunalreformen. Der er her tale om, så vidt jeg kan se, en gren af systemet, som vil kunne få overordentlig stor betydning for opfyldelsen af den målsætning, vi stiller os, og man må være meget opmærksom på udviklingen med hensyn til at få skabt tilstrækkelig effektiv kontakt til de aktiviteter, der finder sted inden for et nævns område — og man kunne måske også føje til: mangelen på aktiviteter.

Også kontakten til social- og sundhedsvæsenet er i denne forbindelse uhyre vigtig, og der er grund til at pege på, at vi, når socialreformen er ført ud i livet, igen må overveje, hvorvidt arbejdsformidlingssystemet og socialvæsenet skal knyttes nærmere sammen, end der er tale om i dette lovforslag. Jeg tror, det i praksis vil vise sig, at det ikke er tilstrækkeligt, at en af de kommunale repræsentanter i arbejdsmarkedsnævnet samtidig er medlem af amtskommunens udvalg for sociale og sundhedsmæssige anliggender, idet den administrative praksis jo vil være den, at man stadig væk henvender sig i Vestergade, når man er arbejdssøgende, og i Østergade, når man er i andre trangssituationer.

Men som sagt, her må vi foreløbig drage nytte af de erfaringer, vi kan høste i de kommende år. Når det drejer sig om nævnsrepræsentanterne i almindelighed, synes jeg nok, det kunne være rimeligt, om udpegningen af de fem medlemmer fra hver af hoved-